

der som Regel ikke bliver fremmet saa hurtigt, som der maaske ifølge Bevillingerne paa Finansloven kunde være Grund til at antage. Jeg erkender Rigtigheden af, hvad den højtærede Minister i saa Henseende har sagt: at i det første Aar er det vanskeligt at faa Bevillingerne paa Finansloven benyttet, og at det navnlig, hvor det drejer sig om en 3-aarig Bevilning, der deles i 3 lige store Beløb, neppe er muligt at bruge $\frac{1}{3}$ af hele Beløbet i det første Aar — i Særdeleshed da, naar det drejer sig om store Beløb, og her drejer det sig jo om Millioner. Men for de omtalte 3 Stationers Vedkommende er der jo ikke Tale om en Førstebevilning; man havde allerede arbejdet i længere Tid der, saa jeg synes, at man kunde have været noget videre fremme med Forberedelsesarbejderne, end man efter den højtærede Ministers Oplysninger var. Jeg har specielt interesseret mig for disse 3 Stationer, for var der noget, som kunde have tjent til i nogen Grad at afhjælpe Arbejdsløsheden her i den forløbne Tid, saa var det, at man kunde faa taget hurtigt og kraftigt fat paa Arbejdet med dem. De Vanskeligheder, jeg omtalte før, har ikke været til Stede her, for man kan godt bo i København eller i Nærheden deraf og alligevel arbejde ved Glostrup og Taastrup Stationer. Den højtærede Minister oplyste imidlertid, at der har været ført lange Forhandlinger med Toldmyndigheder og andre Myndigheder; og det havde bevirket, at man ikke kunde tage Arbejdet op før meget senere end ønskeligt. Det er netop et Vidnesbyrd om, at det er rigtigt, naar jeg siger, at der findes en Brøst i Administrationen. Jeg vil hverken lægge Ministeren eller Generaldirektionens Embedsmænd dette til Last, jeg har blot i Almindelighed gjort opmærksom paa Resultatet, som Ministeren i Virkeligheden har bekræftet. Det har vist sig, at de Forhandlinger, som det har været nødvendigt at føre, og visse andre Forhold, Ministeren nævnte, har taget for lang Tid. Det er den Slags Ting, jeg finder det rigtigt at henlede Opmærksomheden paa, men der er i øvrigt ikke Anledning for mig til at opholde mig ret længe derved, idet Ministeren selv har erkendt, at det havde været ønskeligt, om man havde kunnet fremme Arbejdet lidt hurtigere, end sket er. Jeg kunde have nævnt flere Tilfælde, jeg sagde udtrykkeligt, at jeg nævnedes dette eksempelvis, at jeg nævnedes det Tilfælde, der interesserede mig mest. Jeg kunde saaledes have omtalt Forhol-

dene i Esbjerg. Det er heller ikke det første Aar, der arbejdes paa Esbjerg Havn, og jeg har en Følelse af, at man kunde have hjulpet paa Forholdene der ved at tage noget kraftigere fat paa Udvildelsen af Fiskerihavnen, som jeg forstaaer er haardt tiltrængt, og vel ogsaa paa den store Trafikhavn.

Endelig er der Forudsætningen for Gennemførelsen af Loven om Statsbanernes Styrelse. Jeg havde fremsat en Beklagelse over, at vi ikke allerede nu havde et Budget for Statsbanerne i Overensstemmelse med den nye Lov om Statsbanernes Styrelse. Jeg gjorde selv opmærksom paa, at Ministeren naturligvis kunde henvise til, at den nye Generaldirektør ikke var udnævnt før 1. Oktober, og at ogsaa han skulde have noget at sige med Hensyn til Budgettets Affattelse. Jeg erkendte, at der kunde siges noget til Fordel for dette, men jeg føjede til, at man havde en Generalsekretær, der havde siddet som Kontorchef i Trafikministeriet og var mere end almindelig godt inde i Statsbanernes Forhold, fordi han ogsaa havde været Sekretær i Statsbaneudvalget af 1911, og det var min Opfattelse, at det var et af Generalsekretærens Arbejder at udarbejde Budgettet saavel som andre Lovforslag. Jeg skulde tage meget fejl, om dette ikke ogsaa var fremhævet i Bemærkningerne til det Lovforslag, som Ministeren fremsatte i næstforegaaende ordentlige Rigsdagssamling. Saa kom jeg, mere som en Indskudsbemærkning, med den Udtalelse, at man ogsaa var gaaet ud fra, at Generaldirektøren ikke skulde begrave sig i Papirdynger, men fare Landet rundt. Det var i Virkeligheden mere Generalsekretærens Arbejde, vi talte om; jeg troede og mener fremdeles, at han havde været i Stand til at udarbejde et Budget til Forelæggelse for Ministeren. Den paa-gældende Embedsmand, som jeg ogsaa har haft Lejlighed til at arbejde sammen med i sin Tid, er efter min Mening en ualmindelig dygtig Embedsmand, som har sat sig saaledes ind i baade den gamle og den nye Statsbaneordning, at der sikkert ikke for hans Vedkommende vilde have været store Vanskeligheder forbundet med at udarbejde et Budget. Han maatte selvfølgelig udarbejde det paa Grundlag af de Indstillinger, der indkom fra Afdelingscheferne, som de nu hedder, men ogsaa disse er efter mit Kendskab til dem saa godt inde i Sagerne, at de nok kunde være kommet med deres Forslag. Jeg har forstaaet, at dette var Mening med Ge-